

ogsaa her kunde samles i Udvalget og maaske i Salen til et Flertal, som henstillede til Regeringen ikke at tillade, at vort Politi dekoreredes fra Udlandet, og i det hele ikke tillade, at vore Dommere og vore Politiembedsmænd dekoreredes, medens de vare i Tjeneste. Det var maaske nok noget, der kunde lade sig gennemføre, maaske med den højtærede Konseilspræsidents Bistand.

Endvidere kunde der maaske være et Ønske om, at Rigsdagsmænd ikke lod sig dekorere. I tidligere Dage var hele Venstre enigt om det Standpunkt. De store berømte Venstrenavne, som vi mindes med Ærbødighed, bares af Mænd, der ikke vare dekorerede. Men besynderligt er det, at efterhaanden som der gaar Moderation i Venstre, i Regeringspartiet, kommer Ordensdekorationerne. Jo mindre vi ligne Fædrene, des mere Ridderne blive vi mærkværdigt nok. Der er jo i denne Sal ærede Medlemmer, der ere Riddere, og det vilde ikke være uden Interesse, om de vilde staa op og sige os, hvad særlig ridderlige Handlinger de have foretaget, som vi andre ikke have foretaget. Hvis de vilde forklare os, hvad det er for særlig ridderlige Handlinger, de have været Mestre for, vilde de yde et ikke ringe Bidrag til Diskussionen om denne Sag. I gamle Dage forestillede man sig en Ridder som en Jernmand ikke alene udvendigt, men ogsaa indvendigt, en Mand med faste Principper, en Mand, der holdt sit Ord, en Mand, der aldrig svigtede sit Standpunkt. Nu er det nærvædt at være lige omvendt. Nu bliver man dekoreret, naar man svigter sit Standpunkt. Naar man er holdningsløs, naar man forlader sine Principper og sine Ungdomsidealer, saa bliver man Ridder. Det er ganske betegnende for denne Sag, at den ældste Ridder i denne Sal, saa vidt jeg ved, var ogsaa den første Bondeemand og den første Venstremand, der løb over til Højre. Han viste Vejen, hvorledes man blev Ridder. Han blev Ridder, og i alt Fald en Del af de ærede Medlemmer, som ere blevne Riddere efter ham, have gjort ham Følgeskab over i Moderationen, forladt tidligere Anskuelse, tidligere Principper, tidligere Løfter. Vi ere vistnok, saa vidt jeg ved, endnu et Flertal af udekorerede Rigsdagsmænd, et Flertal, som ikke er blevet Riddere, ikke Dannebrogsmænd osv., saa jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at dette Flertal kunde blive enigt om at sige Stop og i Udvalget samles om en Henstilling til Regeringen og til Tinget om, at de ikke længere lade Rigs-

dagsmænd dekorere, saa længe de ere i Funktion.

Der kunde maaske ogsaa samles et Flertal om at henstille til Regeringen selv at være lidt maadeholden i Brugen af Ordensdekorationer. Regeringen har jo et Flertal af Venner i denne Sal, men ogsaa om disse tror jeg, at de ikke med stor Fornøjelse se paa den store Appetit, som Regeringen har netop i dette Tilfælde. Der er gjort opmærksom paa, at Estrup, som jo var Godsejer og stod højt paa Rangstigen, aldrig modtog udenlandske Ordensdekorationer, i hvert Fald ikke i den Tid, han var Minister. Den høje Regering af Venstre har ikke fulgt dette smukke Eksempel. Den høje Regering har tværtimod haft en god Appetit paa udenlandske Ordener. Det vilde have været rigtigt, om Regeringen havde fulgt Estrups Eksempel. Det havde været smukt, om Ministeriet havde kunnet sige til Folk: De udenlandske Magter, Rusland og Preussen osv., ville gerne dekorere den danske Regering, men den danske Regering kræver for sig en vis Selvstændighed, den danske Regering modtager ikke disse Dekorationer og har sagt Nej. Men noget saadant har man aldrig hørt. Man har tværtimod hørt, at Ministrene have været ret villige til at lade sig dekorere, og at det er sket paa en saadan Maade, at det har vakt — jeg tør maaske sige — almindelig Munterhed. Paa dette ene Punkt, hvor Regeringen uden Skam kunde have fulgt Estrups og Højres Eksempel, har den ikke fulgt det. Paa andre Punkter har den været villig nok til at gaa i Højres Fodspor. Paa Militærspørgsmaalets Omraade er, saa vidt jeg ved, Regeringen ganske godt paa Vej til at følge Højre, og det er et Skridt, som Flertallet vistnok vil beklage. Men paa dette Punkt, hvor det vilde have været os en Glæde, om Regeringen havde fulgt Estrups Eksempel, have de brudt, paa dette Punkt har Estrup ikke været dem et Eksempel. Tværtimod have de her vraget Eksemplet og ere gaaede deres egne Veje, som efter min Mening have været mindre heldige, men jeg skal ikke komme længere ind paa noget af disse Spørgsmaal. Jeg har kun villet antyde, paa hvilke Punkter jeg tror, der vil kunne samles Flertal i et eventuelt Udvalg og Flertal i denne Sal. Selv om man ikke vedtager Lovforslaget i den Skikkelse, hvori vi have forelagt det, kunde det dog godt tænkes, at man vilde foretage nogen Begrænsning af Regeringens nuværende Brug af Ordener.